

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820200552
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8820200552.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fil'akovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkyne: V. T., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v H. č. XXX, právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, na ul. Janka Kráľa č. 5/A, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, na Mlynských nivách č. 1, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému Bežo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Poprade, na Námestí svätého Egídia č. 93, IČO: 44 250 029, o zaplatenie sumy 3.335,48 eur s príslušenstvom, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.06.2021 č.k. 5Csp 31/2020-268, takto

rozhodol:

V konaní sa pokračuje s právnym nástupcom žalovaného Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, na Mlynských nivách č. 1, IČO: 31 320 155.

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.335,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14.02.2020 do zaplatenia. Ďalej určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.02.2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol právny vzťah na základe uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Na túto spotrebiteľskú zmluvu sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinné ku dňu 17.02.2015, teda ku dňu uzatvorenia zmluvy. Zároveň išlo o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 15 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyni viazaný spotrebiteľský úver na zaplatenie časti kúpnej ceny osobného motorového vozidla.

3. Medzi stranami úverového vzťahu, teda medzi právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou nedošlo k zhodnému prejavu vôle o výške úveru, resp. údaj o výške úveru uvedený v zmluve nie je správny, pretože žalobkyňa jednoznačne prejavila vôľu prijať úver od veriteľa vo výške 4.399 eur, čiže iba v sume zodpovedajúcej zvyšnej časti kúpnej ceny osobného motorového vozidla podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou ako kupujúcou a AUTO DISKONT, s.r.o.

ako predávajúcim. Kúpna zmluva bola uzavretá v ten istý deň ako zmluva o úvere, kde je suma 4.399 eur výslovne uvedená ako zvyšná časť kúpnej ceny vozidla po zaplatení časti kúpnej ceny vo výške 1.000 eur v hotovosti pri podpise zmluvy žalobkyňou. Právny predchodca žalovaného jednostranne vo formulárovej zmluve o spotrebiteľskom úvere určil výšku úveru 4.399 eur a jednostranne doplnil predmet financovania B (doplnkové služby), o ktorý ale žalobkyňa výslovne nežiadala, tieto doplnkové služby si dobrovoľne nezvolila a boli pre žalobkyňu dodatočne povinnými nákladmi.

4. Pri podpise zmluvy nebola žalobkyňa jednoznačne o predmete financovania B informovaná, nevedela, ani jej nebolo zrejmé, aký mal byť účel týchto doplnkových služieb a v prospech koho boli vlastne uzavreté. Prijatie týchto služieb žalobkyňou bolo podmienkou získania úveru, nakoľko žalobkyňa mala iba možnosť podpísať vopred pripravené formulárové zmluvy alebo ich ako celok odmietnuť. Žalobkyňa ako spotrebiteľka vstúpila do zmluvného vzťahu so žalovaným ako dodávateľom, pričom nemala reálne možnosti zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť.

5. Potom údaj o výške istiny, ako aj celkovej výške spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve sumou 4.870 eur je nesprávny, čo v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. g) v spojení s § 11 ods.1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. je samostatným dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

6. Vôľou žalobkyne bolo v danom prípade získať úver v konkrétnej výške 4.399 eur, žiadne doplnkové služby si sama nevyžiadala a dobrovoľne nezvolila, všetky doplnkové služby sú fakticky skrytými poplatkami za poskytnutie úveru a boli pre žalobkyňu dodatočne povinnými nákladmi. Nie je pritom dôležité pomenovanie týchto povinných nákladov, ale ich skutočný účel. Povinné náklady v žiadnom prípade nesmú tvoriť istinu úveru. Obranu žalovaného, že súčasťou istiny úveru sú osobné motorové vozidlo a samostatné tovary a služby, ktoré nemajú súvis so samotným úverom, ale sú viazané na predmet kúpy, teda nie je možné hovoriť o akýchkoľvek poplatkoch, či nákladoch súvisiacich s poskytnutím spotrebiteľského úveru, možno hodnotiť ako účelové.

7. Vo formulári kúpnej zmluvy zo 17.02.2015 sa žiadne ďalšie poplatky ani ďalšie kupované služby neuvádzajú, tie (najmä doplnkový zákaznícky servis za 271 eur) boli doplnené až do úverovej zmluvy. Nie je ani zrejmé (mimo poistenia) aké protiplnenie malo byť poskytnuté žalobkyňi ako spotrebiteľke zo strany predávajúceho.

8. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V opačnom prípade v súlade s ust. § 11 ods. 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9. Pokiaľ ide o podmienky splácania úveru, tie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak, že ročná úroková sadzba je 25,40 %, RPMN 25,40 %, celková čiastka je uvedená v sume 8.987,76 eur a mesačná splátka úveru vo výške 124,83 eur bez poistenia, pri počte splátok 72.

10. Podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 17.02.2015 bola dohodnutá kúpna cena automobilu vo výške 5.399 eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 1.000 eur bola zaplatená v hotovosti žalobkyňou a zvyšná časť vo výške 4.399 eur bola financovaná z úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je evidentné, že žalobkyňa sa so žalovaným v kúpnej zmluve zo dňa 17.02.2015 dohodli na tom, že doplatkom kúpnej ceny predmetu financovania automobilu bude suma po odpočítaní sumy uhradenej žalobkyňou pri podpise kúpnej zmluvy a suma 4.399 eur bude uhradená prostredníctvom úveru. Žalobkyňa ako spotrebiteľka podpisom zmluvy prejavila vôľu uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške zodpovedajúcej tomuto doplatku. Tak z kúpnej, úverovej, ako aj z ostatných listín predložených v priebehu konania vyplýva, že všetky listiny pripravovala, predkladala a podpisovala za predávajúceho aj za žalovaného jediná osoba, a to zamestnanec predávajúceho. Zmluvný proces prebiehal za účasti žalovaného, pretože na strane žalovaného vystupovala splnomocnená osoba.

11. Predávajúci vystavil žalobkyňi faktúru, ktorá obsahovala položky, a to osobné motorové vozidlo v sume 5.399 eur, doplnkový zákaznícky servis v sume 271 eur a Carlife Garance v sume 200 eur. Za daných okolností prípadu je otázne, či žalovaný vopred pred podpísaním predmetnej úverovej zmluvy

náležitým spôsobom nevzbudzujúcim akékoľvek pochybnosti informoval žalobkyňu o celkovej výške poskytnutého úveru a jeho náležitostiach, či vysvetlil okolnosť, že predmetom financovania je motorové vozidlo vrátane prípadných doplnkových služieb poskytovaných dodávateľom k vozidlu, z čoho tieto prípadné doplnkové služby v podobe doplnkového zákazníckeho servisu v sume 271 eur a poistenia v sume 200 eur pozostávajú. Z výpovede žalobkyne, ako aj svedeckej výpovede jej manžela, uvedená okolnosť nevyplýva. Žalovaný vyššie uvedené nijakým spôsobom nepreukázal. Predloženie ďalšej formulárovej poisťnej zmluvy, podpísanej v rovnaký deň ako kúpna a úverová zmluva, sa nejaví ako dostatočne relevantné preukázanie, najmä vzhľadom na žalobkyňu, ako aj svedkom opísaný postup pri podpisovaní zmlúv, ktoré samo o sebe trvalo extrémne krátku dobu (15 minút) a vzbudzuje dôvodné pochybnosti o tom, že by žalobkyňa bola dostatočne informovaná o výške úveru, vrátane doplnkových služieb. Navyac predložená poisťná zmluva sa nijako netýka doplnkovej služby označenej ako doplnkový zákaznícky servis v sume 271 eur a ani uvedenú doplnkovú službu nevysvetľuje a nespresňuje. Počas celého konania nebolo zo strany žalovaného ozrejmene, o aké služby sa má vlastne jednať.

12. Osobitná obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru musí zodpovedať jeho kogentnému pojmovému vymedzeniu. V prejednávanej veci spotrebiteľský úver mal byť použitý na účel financovania doplatku kúpnej ceny a predstavoval sumu 4.399 eur. Uvedená suma mala byť preto aj celkovou výškou poskytnutého spotrebiteľského úveru. Všetky ostatné náklady, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, ako doplnkový zákaznícky servis a tiež poistenie Carlife Garance, sú náklady spojené s poskytnutím úveru, a preto mali byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Akékoľvek obchádzanie kogentnej zákonnej definície spotrebiteľského úveru a nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nie je možné hodnotiť inak, než ako obchádzanie zákona.

13. V súvislosti s rovnakým postupom iného dodávateľa v obdobných veciach, prvoinštančný súd poukázal na právoplatné rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorým bola udelená inému dodávateľovi pokuta pre porušenie zákazu používania nekalej obchodnej praktiky, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby a k spôsobu jej výpočtu (rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžo/19/2012).

14. Nesprávne uvedená výška úveru má vplyv na výšku RPMN uvedenú v zmluve, keď táto výška je uvedená chybné v neprospech spotrebiteľa, nakoľko je prepočítaná na výšku úveru vo výške 4.870 eur, hoci správne mala byť prepočítaná na výšku úveru 4.399 eur a mala predstavovať 30,45 % čo taktiež v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

15. Pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov jedným z najdôležitejších údajov, pretože tento zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. RPMN vyjadruje hodnotu všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tak spotrebiteľ môže pomocou RPMN pomerne jednoducho zistiť, ktorý úver, resp. pôžička je pre neho výhodnejší. Z tohto dôvodu je RPMN najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Tento údaj slúži spotrebiteľovi na porovnávanie úverových produktov poskytovaných viacerými veriteľmi a nepochybne je spôsobilý ovplyvniť spotrebiteľa pri výbere úverového produktu. Zákonodarcia v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Právna úprava v § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch je kogentnou právnou normou, v zmysle ktorej je potrebné poskytnúť ochranu slabšej strane zmluvného vzťahu. Sankciou za uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa je nevyvrátiteľná zákonná domnienka, podľa ktorej je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

16. S prihliadnutím na uvedené bol predmetný úver určený za bezúročný a bez poplatkov.

17. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. t) a písm. v) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

18. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. w) Občianskeho zákonníka účinného od 23.12.2015, za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

19. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu zistené jednak z predložených listín, ale aj z výpovede žalobkyne a svedka, javí sa ako dôvodné tvrdenie, že zo strany žalovaného (jeho právneho predchodcu) ako dodávateľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu došlo k využitiu aj neprijateľných zmluvných podmienok. Už samotné nepreukázanie skutočnosti, za akým účelom bola dojednávaná v zmluve o úvere služba „doplňkový zákaznícky servis“, sa javí, že uvedené ustanovenie požaduje od žalobkyne plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy žalobkyne a ide o žiadanú úhradu za plnenie, o ktorom žalobkyňa nebola pred uzavretím zmluvy preukázateľne zrozumiteľne informovaná a za ktoré žalobkyňa nedostala ani žiadne skutočné protiplnenie.

20. V danom prípade má teda spotrebiteľ platiť za niečo, čo mu nie je dodané (tzv. teória skutočného plnenia). Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.

21. Zároveň sa úhrada poplatkov za všetky doplnkové služby v sume 471 eur javí ako neprijateľná podmienka podľa ust. § 53 ods. 4 písm. w) Občianskeho zákonníka účinného od 23.12.2015, nakoľko požaduje, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval v prospech tretej osoby plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy a v prevažnej miere nesledujúce záujmy spotrebiteľa, nakoľko uvedené poplatky sa javia iba ako ďalšie náklady spojené so spotrebiteľským úverom, zakrývajúce snahu obchádzať zákonné ustanovenia o najvyššej prípustnej odplate za spotrebiteľský úver.

22. Pokiaľ ide o aplikabilitu ust. § 53 ods. 4 písm. w) Občianskeho zákonníka na daný právny vzťah vzniknutý pred účinnosťou tohto ustanovenia zákona, v tejto súvislosti sa poukázalo na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 424/2015 z 08.09.2015, podľa ktorého, kým smernica vychádza zo vzorového okruhu nekalých klauzúl, slovenský zákonodarca upravil režim súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách na základe indikatívneho výpočtu neprijateľných podmienok. To znamená, že súdu nič nebráni judikovať neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa tzv. generálnej klauzuly v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda nad rámec zoznamu podmienok uvedených v prílohe smernice alebo okruhu v Občianskom zákonníku.

23. Uvedené neprijateľné podmienky v zmluve tak možno považovať za rozporné s dobrými mravmi, a preto neplatné s poukazom na ust. § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka.

24. Žalovanému tak vznikol nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z jeho strany boli žalobkyňi reálne poskytnuté, a to vo výške 4.399 eur. Nakoľko však žalobkyňa v prospech žalovaného preukázateľne uhradila sumu 7.734,48 eur, na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 3.335,48 eur (7.734,48 eur - 4.399 eur = 3.335,48 eur). Súd prvej inštancie preto vyhovel žalobe žalobkyne aj v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy.

25. Vo veci sa ďalej poukázalo na ďalšie dôležité skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie. V zmysle zmluvy bol spotrebiteľský úver žalobkyňi poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 25,4 %. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

26. Z internetovej stránky NBS bolo zistené, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov vo februári roku 2015 činil úrok 11,91 % p.a. (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

27. V tejto súvislosti sa ešte poukázalo na to, že najvyššia úroková sadzba v roku 2015, ak sa vezmú do úvahy úplne všetky úvery, je uvedená vo výške 12,46 %, priemerná úroková miera v roku 2015 pre obdobné úvery bola 11,58 %, teda úroková sadzba dohodnutá v zmluve prevyšuje dvojnásobne aj najvyššiu priemernú úrokovú mieru v roku 2015.

28. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je častokrát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

29. V danom prípade teda ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

30. Pokiaľ ide o ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, toto ustanovenie nevylučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby a prípadne ďalších zložiek odplaty s dobrými mravmi, nakoľko predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevylučuje s uplatnením korektívnych dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitou zákonnou maximálnou hranicou, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy, postavenie a pomery zmluvných strán, prípadne ďalšie okolnosti.

31. Odplata za poskytnutie úveru musí byť úmerná okrem iného aj bonite klienta, pričom vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie újné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta. Ak si dodávateľ uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na dodávateľovi, v danom prípade žalovanom, aby tento preukázal, že bonitu žalobkyne náležite skúmal, že si splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

32. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že pri overovaní bonity žalobkyne právny predchodca žalovaného mal nejaké údaje o výške príjmu žalobkyne, do spisu bol predložený výpis z nebankového registra (NRKI) a Univerzálného registra, avšak nebolo preukázané, aby s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola posúdená schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

33. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa a kľúčová je nepochybne i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z.z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch

34. Postup žalovaného pri skúmaní bonity sa javí iba ako formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta nemožno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistených výšky, či samotnej existencie pravidelného

mesačného príjmu žalobkyne a jej výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

35. Pri súčasnom poskytnutí úveru s úrokom odporujúcim dobrým mravom a za situácie, keď bol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno považovať za dôvodný iný nárok žalovaného okrem istiny z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

36. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p.

37. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Alternatívne požadoval rozhodnutie zmeniť tak, aby žaloba žalobkyne bola zamietnutá. Ako dôvod uviedol, že s tvrdením o jednostrannom určení výšky úveru žalovaným na sumu 4.870 eur nesúhlasí. Prvoinštančný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa uzatvorila kúpnu zmluvu a zmluvu o dodaní služby s predávajúcim, ktorým bol autobazár, poisťnú zmluvu s poisťovňou a úverovú zmluvu so žalovaným. Či už sú jednotlivé zmluvy platné alebo neplatné, je pred akýmkoľvek rozhodnutím vo veci potrebné ich najskôr právne kvalifikovať. Z hmotnoprávneho hľadiska ide o samostatné zmluvy a dokonca aj o odlišné zmluvné typy. Podľa ust. § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej istiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Podľa ust. § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známe účelu zmlúv uvedených v ods. 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahradzujúcim splnenie, spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

38. Súd prvej inštancie sa s platnosťou zmlúv o doplnkovom tovare vôbec nezaoberal. Pri úverovom financovaní tovaru a služieb platí, že predmet financovania si vyberá spotrebiteľ sám a veriteľ do neho nijakým spôsobom nezasahuje. Veriteľ má v tomto smere len jednu povinnosť, uviesť v úverovej zmluve opis financovaného tovaru alebo služby. Je pritom irelevantné, či sa jedným úverom financuje kúpa jedného alebo viacerých tovarov alebo služieb. Žalobkyňa v celom konaní tvrdí, že si doplnkové služby objednať nechcela. Napriek tomuto tvrdeniu žalobkyňa požiadala písomne žalovaného o poskytnutie úveru aj na ďalší tovar a služby. Išlo výlučne o prejav jej vôle, nie o prejav vôle veriteľa. Veriteľ nie je poisťovňa, ani nepredáva autá, ani neposkytuje služby s tým spojené. Veriteľ pritom extrémne preukazným spôsobom informoval spotrebiteľa o tom, čo a v akej výške je z úveru financované. Predmet financovania A a predmet financovania B sú v zmluve výrazne a zrozumiteľne uvedené. Nejde o žiadny skrytý tovar, službu alebo poplatok. Spotrebiteľ má možnosť vybrať si len predmet financovania A alebo zmluvu vôbec nepodpísať. Žalobkyňa o výške istiny úveru, ako aj o predmete financovania B bola informovaná jednak v žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako aj v samotnej zmluve o úvere. Doplnkový tovar a služby neboli podmienkou poskytnutia úveru. Vzhľadom k tomu, že doplnková služba nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru a ani ju spotrebiteľ nemusí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevstupuje táto do výpočtu RPMN na strane nákladov a hodnota RPMN je teda v spotrebiteľskej zmluve uvedená v správnej výške 25,40 %, ktorej výpočet je uvedený v listine informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN. Inštitút RPMN nemá žiadny iný zmysel než ten, aby spotrebiteľ dokázal porovnať reálnu cenu produktov na finančnom trhu. Ide o matematické vyjadrenie pojmových nerovností. Čo je u jedného veriteľa poplatok, môže byť u druhého úrok, prípadne inak označený náklad spotrebiteľa. Zmyslom RPMN je teda dať na jednu stranu všetko to, čo spotrebiteľ dostáva a na druhú stranu všetko to, čo dáva navyše oproti tomu, čo dostal. Pomer týchto dvoch parametrov je RPMN.

39. Vo vzťahu k prejednávanej veci je najvýznamnejšia posledná veta ust. § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorej ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykonáva v hotovosti

alebo na úver. Presne o tento prípad v danej veci ide. Suma za doplnkový tovar je cena tovaru a služieb. Táto suma nie je ziskom veriteľa, nakoľko skončila u tretích osôb, rovnako ako kúpna cena za auto a to na základe pokynu spotrebiteľa. Táto suma patrí do výšky úveru, rovnako ako istina úveru za kúpu auta, ale celkom určite nepatrí do nákladov spotrebiteľa. Nákladom spotrebiteľa a súčasne ziskom veriteľa je teda len rozdiel medzi celkovou sumou, ktorú od veriteľa dostal a celkovou sumou, ktorú mu bol povinný vrátiť. Doplnkový tovar a služby boli financované rovnako ako kúpa auta poskytnutím úveru. Nákladom úveru je len úrok, ktorým veriteľ túto časť úveru úročí. Žalovaný teda pri svojom postupe pri výpočte RPMN postupuje správne.

40. Podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ak ods. 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

41. V čase uzatvorenia zmluvy bola priemerná RPMN v obdobných novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch vo výške 18,24 %, čo znamená, že pri aplikácii daného ustanovenia najvyššia prípustná odplata pri takejto finančnej službe bola vo výške 36,48 %. Dojednaná odplata, ktorá bola zhodná s úrokovou sadzbou vo výške 25,40 %, neprevyšovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty, čo za žiadnych okolností nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

42. Žalovaný ako veriteľ pred uzavretím zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobkyne splácať spotrebiteľský úver, pričom bral najmä do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru a príjem spotrebiteľa. Žalovaný v súlade s § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch požiadal spotrebiteľa, aby uviedol úplne, presne a pravdivo informácie o výške jeho skutočného reálneho príjmu, o zdroji jeho príjmov, rodinnom stave a počte vyživovaných detí. Žalovaný pri posudzovaní bonity žalobkyne zohľadňoval aj jej scoring. Podstatou scoringu je to, že banka, peňažný ústav alebo akákoľvek iná spoločnosť zaoberajúca sa požičiavaním peňazí, overí likviditu klienta a na tom základe mu úver poskytne alebo neposkytne. Žalovaný ako veriteľ na základe zistených údajov vyhodnotil, že žalobkyňa vzhľadom na výšku poskytnutého úveru, výšku mesačnej splátky, výšku príjmu, aj osobný stav, počet vyživovaných osôb, iné úvery a iné záväzky, možnosti zabezpečenia, vzdelanie, predchádzajúcu históriu splácania úverov, je schopná - spôsobilá splácať požadovaný spotrebiteľský úver. Úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov iba v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom o hrubé porušenie povinnosti ide vtedy, ak veriteľ posúdi schopnosť splácať úver bez údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, k čomu v tomto prípade nedošlo. Žalovaný má za to, že si splnil svoje zákonné povinnosti, konal s odbornou starostlivosťou a teda za žiadnych okolností sa nedopustil hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

43. Žalobkyňa navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

44. V priebehu odvolacieho konania pôvodný žalovaný VÚB Leasing, a.s. so sídlom v Bratislave, na Mlynských nivách č. 1, IČO: 31 318 045 zanikol a jeho právnym nástupcom sa stala Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, na Mlynských nivách č. 1, IČO: 31 320 155. Odvolací súd preto v súlade s ust. § 64 O.s.p. rozhodol, že v konaní sa bude pokračovať s právnym nástupcom zaniknutej strany sporu.

45. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

46. Vo veci samej sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

47. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 52a ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v ods. 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahradzujúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

48. Vyššie uvedené ustanovenie bolo doplnené novelou Občianskeho zákonníka uskutočnenou zákonom č. 568/2007 Z.z. Táto nová právna úprava ráta s tým, že pri jednom rokovaní medzi dodávateľom a spotrebiteľom môžu byť uzavreté viaceré zmluvy, pričom často sú tieto zmluvy uzavreté medzi rôznymi subjektmi, ak dodávateľ zároveň vystupuje nielen vo svojom mene, ale aj v mene tretieho subjektu (napr. kúpa spotrebného tovaru a jeho financovanie prostredníctvom úveru poskytnutého treťou osobou).

49. Pri zmluvách uzavretých mimo prevádzkových priestorov dodávateľa, ak spotrebiteľ využije svoje právo na odstúpenie od zmluvy (napr. podľa § 8 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho) alebo odstúpi od zmluvy v prípade, ak plnenie dodávateľa je vadné a vady predávanej veci sú neodstrániteľné (§ 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka), spotrebiteľ sa dostáva do situácie, že iná, z hľadiska jej účelu, závislá zmluva zostáva platnou, pričom pre spotrebiteľa takáto zmluva nemá význam, keďže svojou povahou je zmluvou, ktorej predmet, či kauza sa realizuje len v spojení s inou zmluvou.

50. Preto sa pre spotrebiteľské zmluvy zaviedla obdobná právna úprava ako v § 275 Obchodného zákonníka, ktorá sa vzťahuje na tzv. viazané spotrebiteľské zmluvy, ktoré vyplývajú z povahy alebo stranám známeho účelu týchto zmlúv. Viazanosť týchto zmlúv spočíva v tom, že zánik jednej zo závislých zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie, spôsobuje priamo ex lege zánik ostatných závislých zmlúv bez spotreby prejavu vôle zmluvných strán, resp. spotrebiteľa. Zakotvila sa právna konštrukcia obdobná ako pri tzv. fixnej zmluve (§ 575 ods. 3 Občianskeho zákonníka) s tým, že v prípadoch, keď plnenie iného záväzku nemá pre spotrebiteľa žiadny hospodársky význam, zo zákona nastáva jeho zánik. V dôvodovej správe sa uvádza, že takáto právna konštrukcia posilní postavenie spotrebiteľa v súvislosti s cieľom vymedzeným v článku 153 Zmluvy o založení ES a to zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov v spoločenstve.

51. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 17.02.2015 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 4.870 eur. Toho istého dňa žalobkyňa uzavrela kúpnu zmluvu, kde ako predajca vystupovala firma AUTO DISKONT, s.r.o. Táto firma pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupovala za veriteľa a na strane kupujúceho figurovala žalobkyňa s tým, že predmetom tejto kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva z kupujúceho na predávajúceho vo vzťahu k osobnému motorovému vozidlu za kúpnu cenu 5.399 eur, pričom časť tejto kúpnej ceny bola predávajúcemu uhradená v hotovosti pri podpise tejto sumy, a to v sume 1.000 eur. Zvyšná časť kúpnej ceny mala byť uhradená prostredníctvom úveru zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy v sume 4.399 eur. Obsahom spisového materiálu je tiež daňový doklad (faktúra) č. H. (č.l. 57 spisu), kde ako predmet kúpy je uvedené osobné motorové vozidlo v sume 5.399 eur, doplnkový zákaznícky servis v sume 271 eur a Carlife Garance 6 v sume 200 eur.

52. Ako už bolo skôr konštatované, z obsahu kúpnej zmluvy vyplýva, že časť kúpnej ceny vo výške 1.000 eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 4.399 eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere však jednoznačne vyplýva celková dojednaná výška úveru v sume 4.870 eur s tým, že predmetný spotrebiteľský úver bol účelovo viazaný a to na obstaranie tam uvedeného predmetu financovania, ktorým bolo osobné motorové vozidlo. Z uzatvorenej kúpnej zmluvy a zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva v zmysle ust. § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka jednoznačná závislosť týchto zmlúv. Ak v zmysle ust. § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka je daná vzájomná zmluvná závislosť, tak táto závislosť musí byť zrejماً aj z obsahu dojednaných zmlúv a teda nesmie byť vzájomné dojednanie takýchto zmlúv odlišné. V prejednávanej veci nekorešponduje výška kúpnej ceny pri kúpnej zmluve (4.399 eur) s výškou poskytnutého spotrebiteľského úveru (4.870 eur).

To platí bez ohľadu na vystavenú faktúru, ktorou bol fakturovaný predaj osobného automobilu, vrátane doplnkového zákazníckeho servisu a Carlife Garance 6. Uplatnenie § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka na zmluvné dojednanie (kúpnu zmluvu a spotrebiteľský úver) je v tomto prípade zásadné.

53. Na základe uvedeného je nepochybné, že RPMN uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere nezodpovedá kúpnej cene, ktorá je uvedená v kúpnej zmluve, v dôsledku čoho je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

54. K tomuto záveru dospel v obdobnej veci aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením zo dňa 27.10.2021 sp. zn. 2Cdo 165/2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.02.2020 sp. zn. 14Co 203/2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Tiež v tomto prípade ako predajca vystupovala firma AUTO DISKONT, s.r.o., pričom výška kúpnej ceny uvedenej v kúpnej zmluve nezodpovedala výške spotrebiteľského úveru, do ktorej bol zahrnutý doplnkový tovar a služby v podobe doplnkového zákazníckeho servisu a poisťného programu Carlife Garance 6. Následne Krajský súd v Banskej Bystrici viazaný týmto záväzným právnym názorom dovolacieho súdu rozsudkom zo dňa 25.01.2022 vo veci 14CoCsp 34/2021 rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a určil, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

55. Nesprávne uvedenie celkovej výšky úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.02.2015 je ďalším dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúceho jeho čerpanie. Ak právny predpis hovorí o celkovej výške spotrebiteľského úveru, je nepochybné, že táto celková výška musí byť uvedená správne. S neuvedením, resp. nesprávnym uvedením celkovej výšky spotrebiteľského úveru sa spája významná sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo priamo vyplýva z ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

56. Ak náležitosť v podobe celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je správna, uvedené má bez akýchkoľvek pochybností vplyv i na ďalšiu náležitosť vyplývajúcu z ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktorou je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

57. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

58. Ak žalovaný pri výpočte RPMN nevychádzal zo správnej výšky spotrebiteľského úveru, ale zo sumy vyššej v porovnaní so sumou 4.399 eur uvedenou v kúpnej zmluve zo dňa 17.02.2015, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Ročnou percentuálnou mierou nákladov v súlade s ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, sa rozumeli celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa je sankcionovaná, tak ako to už bolo skôr konštatované, bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

59. V dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru povinnosťou žalobkyne bolo uhradiť žalovanému len istinu poskytnutého úveru vo výške 4.399 eur. Keďže žalobkyňa uhradila žalovanému celkovo čiastku 7.734,48 eur, žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 3.335,48 eur (7.734,48 eur - 4.399 eur). Takto získané plnenie bez právneho dôvodu je preto žalovaný povinný vydať žalobkyni v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 451 Občianskeho zákonníka.

60. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

61. Zároveň v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v súlade s ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

62. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).